



218097
08.06.2007

Warszawa, dnia 08.06.2007 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

DOOS-0a-5348/06/07/ar

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2000 r. Dz. U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zmianami), w związku z art. 188, 202, 204 i 211 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zmianami), ust. 6 pkt 8 lit. c załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz. 1055) oraz § 2 ust. 1 pkt 43 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257, poz. 2573, z późn. zmianami),

po rozpatrzeniu odwołania Pani Anny Roggenbuck, reprezentującej Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”, od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego z dnia 21.03.2006 r., znak: SR-Ś-6/6619/11/06, w sprawie udzielenia Spółce z o.o. „PRIMA” z siedzibą w Poznaniu pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do chowu lub hodowli trzody chlewnej na terenie fermy zlokalizowanej w Suliszewicach:

- I. Uchylam ww. decyzję w pkt V.1.2, pkt VI.4, pkt VI.5, pkt VII ppkt 1 i 2 oraz pkt IX ppkt 3, dotyczących odpowiednio: emisji z procesu spalania propanu w kotłowni wykorzystywanej do ogrzewania części socjalnej i biurowej dla pracowników fermy, prowadzenia ewidencji wytwarzanych odpadów, przekazywania marszałkowi województwa zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów oraz o sposobach gospodarowania nimi, przechowywania dokumentów sporządzanych na potrzeby ewidencji odpadów, wykonywania pomiarów hałasu w środowisku i przedkładania właściwemu organowi ochrony środowiska wyników tych pomiarów oraz zobowiązań dotyczących gospodarki odpadami

i w tym zakresie umarzam postępowanie organu pierwszej instancji.

- II. Uchylam pkt V.4 ww. decyzji, dotyczący emitowania hałasu do środowiska i w tym zakresie orzekam:

Punktowi V.4. decyzji nadaję następujące brzmienie:

„V.4. Emitowanie hałasu

1. W instalacjach do chowu lub hodowli trzody chlewnej eksploatowanych na terenie fermy źródłami hałasu są:

- wentylatory zainstalowane w budynkach chlewni,
- paszociągi,
- silosy paszowe,
- zwierzęta.

Szczegółowy wykaz parametrów akustycznych oraz czasu pracy tych źródeł przedstawia poniższa tabela

Lp.	Źródło hałasu	Czas pracy źródła w ciągu doby [h]		Równoważny poziom mocy akustycznej źródła dB (A)	
		dzień	noc	w porze dnia	w porze nocy
1.	Chlewnia 201. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
2.	Chlewnia 101, 301-305 Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
3.	Chlewnia 306-310. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
4.	Chlewnia 504. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
5.	Chlewnia 503. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
6.	Chlewnia 502. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
7.	Chlewnia 501. Silos paszowy (2 szt.)	8	4	64,4	64,4
8.	Chlewnia 505. Silos paszowy (1 szt.)	8	4	64,4	64,4
9.	Chlewnia 701. Silos paszowy (1 szt.)	8	4	64,4	64,4
10.	Chlewnia 201. Wentylator osiowy Ø 600 (8 szt.)	14	7	68,0	68,0
11.	Chlewnia 101, 301-305 Wentylator osiowy Ø 600 (6 szt.)	14	7	68,0	68,0
12.	Chlewnia (302) 306-310 Wentylator osiowy Ø 600 (10 szt.)	14	7	68,0	68,0
13.	Chlewnia 504 (204). Wentylator osiowy Ø 600 (6 szt.)	14	7	68,0	68,0
14.	Chlewnia 504 (204). Wentylator osiowy Ø 1000 (2 szt.)	10	2	75,0	75,0
15.	Chlewnia 503 (203). Wentylator osiowy Ø 600 (6 szt.)	14	7	68,0	68,0
16.	Chlewnia 503 (203). Wentylator osiowy Ø 1000 (2 szt.)	10	2	75,0	75,0
17.	Chlewnia 502 (202). Wentylator osiowy Ø 600 (7 szt.)	14	7	68,0	68,0
18.	Chlewnia 501 Wentylator osiowy Ø 600 (6 szt.)	14	7	68,0	68,0

cd. tabeli

19.	Chlewnia 505 Wentylator osiowy Ø 600 (6 szt.)	14	7	68,0	68,0
20.	Chlewnia 701 Wentylator osiowy Ø 600	14	7	68,0	68,0
21.	Zwierzęta - przepędzanie zwierząt i załadunek zwierząt na środki transportu	8	0	85-100	nie występuje
22.	Pneumatyczny rozładunek paszy z cysterny samochodowej	2	0	92	nie występuje

2. Określam dopuszczalny poziom hałasu emitowanego do środowiska, w rozumieniu terenów podlegających ochronie przed hałasem (w tym terenów zabudowy mieszkaniowej), pozostających, bądź mogących pozostać pod akustycznym oddziaływaniem instalacji do chowu lub hodowli trzody chlewnej eksploatowanych na terenie fermy, w wysokości:

- $L_{AeqD} = 55dB$ (równoważny poziom hałasu dla pory dnia, rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 22.00),
- $L_{AeqN} = 45dB$ (równoważny poziom hałasu dla pory nocy, rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00)."

III. Uchylam zapis zamieszczony w punkcie VIII zaskarżonej decyzji, w części dotyczącej „Sytuacji awaryjnych”, w brzmieniu: „należy podjąć działania zgodnie z opracowanymi na Fermie procedurami postępowania”

i w tym zakresie orzekam:

W punkcie VIII decyzji, w części dotyczącej „Sytuacji awaryjnych”, dodaję po trzecim tiret następujący zapis:

„należy podjąć działania zgodne z opracowanymi dla fermy procedurami postępowania określonymi w szczególności w następujących dokumentach:

- „Procedura gotowości na wypadek awarii środowiskowych i reagowania na awarie”,
- „Instrukcja postępowania na wypadek awarii środowiskowych”,
- „Procedura postępowania przy zwalczaniu chorób epidemicznych świń zwalczanych z urzędu”.

O wystąpieniu awarii należy niezwłocznie powiadomić Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz właściwy organ Państwowej Straży Pożarnej.”

IV. W pozostałej części utrzymuję zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 kwietnia 2004 r. Spółka „PRIMA” wystąpiła do Wojewody Zachodniopomorskiego o udzielenie pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie do środowiska substancji i energii z instalacji eksploatowanych na fermie trzody chlewnej w Suliszewicach, przedkładając dwa egzemplarze wniosku o wydanie pozwolenia oraz dowód uiszczenia opłaty rejestracyjnej.

Po przeprowadzeniu postępowania, w którego toku Spółka składała dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia do wniosku, Wojewoda, decyzją z dnia 22.12.2004 r., znak: SR-Ś-6/6619/14/2004, udzielił pozwolenia zintegrowanego na wprowadzanie substancji lub energii do środowiska z przedmiotowych instalacji. Odwołanie od tej decyzji wniosła organizacja ekologiczna Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”, uczestnicząca na prawach strony w postępowaniu prowadzonym w sprawie wydania pozwolenia. Postępowanie odwoławcze prowadzone przez Ministra Środowiska zostało zakończone decyzją z dnia 01.07.2005 r., znak: DIOŚ-oa-533/6/05/ar, uchylającą zaskarżoną decyzję Wojewody i przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy Wojewoda, w dniu 21 marca 2006 r., udzielił Spółce „PRIMA” pozwolenia zintegrowanego (znak: SR-Ś-6/6619/11/06) na prowadzenie fermy w Suliszewicach. Odwołanie od tej decyzji ponownie wniósł Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”, reprezentowany przez Panią Annę Roggenbuck. Na wezwanie organu odwoławczego odwołanie zostało uzupełnione o pełnomocnictwo udzielone Pani Annie Roggenbuck w dniu 2 stycznia 2006 r., podpisane przez dwóch członków Zarządu Związku Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”, do reprezentowania Związku w postępowaniach administracyjnych, działaniach przed sądami oraz występowania z oświadczeniami woli, jak również odpis z Krajowego Rejestru Sądowego nr 0000136497.

W odwołaniu organizacja – analizując parametry technologiczne fermy i uwzględniając zamieszczony w Kodeksie Dobrej Praktyki Rolniczej wskaźnik pozwalający na określenie szacunkowej pojemności zbiorników na gnojowicę, jaką należy przewidzieć w odniesieniu do DJP - podnosi kwestię niedostatecznej pojemności zbiorników na gnojowicę na przedmiotowej fermie. Organizacja stwierdza także, że nie wszystkie modernizowane i nowo zbudowane obiekty fermy, w tym 2 żelbetowe zbiorniki na gnojowicę, zostały formalnie oddane do użytkowania i wskazuje na potrzebę dostosowania parametrów instalacji uwzględnionych w pozwoleniu do „legalnych istniejących parametrów instalacji zgodnie z pozwoleniami na budowę i użytkowanie”.

Rozpatrując sprawę w związku z wniesionym odwołaniem ustalono, co następuje.

Pozwolenie zintegrowane na prowadzenie instalacji na przedmiotowej fermie jest wymagane na podstawie art. 201 ustawy z dnia 27 kwietnia – Prawo ochrony środowiska (ustawy - P.o.ś.), w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości i ust. 6 pkt 8 lit. c załącznika do tego rozporządzenia.

Z informacji zamieszczonych w materiałach uzupełniających do wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla instalacji eksploatowanych na fermie w Suliszewicach, opracowanych we wrześniu 2005 r., wynika, że w toku postępowania prowadzonego w przedmiocie wydania pozwolenia Spółka „PRIMA” podjęła decyzję o zmianie profilu produkcji na tej fermie. Zgodnie z planami Spółki ferma w Suliszewicach będzie fermą mateczną, o produkcji w cyklu otwartym. W odróżnieniu od dotychczasowego systemu zamkniętego, w którym na fermie przebywały wszystkie grupy wiekowe zwierząt, w chlewniach

utrzymywane będą głównie lochy z prosiętami. Prosięta będą opuszczały fermę po osiągnięciu masy ciała ok. 7-8 kg.

Zmiana profilu produkcji wymagała przeprowadzenia na fermie odpowiednich prac remontowo-budowlanych. W ramach tych prac wybudowano nowe obiekty, a istniejące dostosowano do produkcji w systemie otwartym.

Z danych zamieszczonych w materiałach uzupełniających wynika, że na fermie w Suliszewicach znajduje się 9 budynków inwentarskich, w których jest łącznie 2948 stanowisk dla zwierząt, w tym 2611 stanowisk dla loch. Planuje się przy tym, że technologiczna obsada stanowisk dla loch wynosić będzie średnio ok. 2100.

W piśmie z dnia 9 marca 2006 r. pełnomocnik Spółki podkreśla, że z technologicznego punktu widzenia i zasad prawidłowej eksploatacji instalacji niemożliwe jest obsadzenie wszystkich stanowisk na fermie. Oddziaływanie fermy na środowisko (w tym ustalenie ilości wytwarzanej gnojowicy) zostało w dokumentacji ocenione dla normalnych warunków funkcjonowania fermy, tj. przy uwzględnieniu zakładanej obsady technologicznej, a nie liczby wszystkich stanowisk dla zwierząt istniejących na tej fermie. Stąd też różnice w danych dotyczących liczby DJP podawanych w dokumentacji przez Wnioskodawcę i w odwołaniu przez Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”.

Eksploatowane na fermie budynki inwentarskie wyposażone są w systemy wentylacji mechanicznej, sterowane automatycznie w zależności od temperatury panującej we wnętrzach budynków. Zwierzęta utrzymywane są na podłogach częściowo zarusztowanych, pod którymi znajdują się kanały gnojowe. Gnojowica z kanałów odprowadzana jest do dwóch zbiorników typu korten oraz dwóch nowo zbudowanych zbiorników żelbetowych. Łączna zdolność magazynowania gnojowicy na tej fermie wynosi 7211 m³.

W dokumentacji zwraca się uwagę na różne, podawane w literaturze przedmiotu (np. KDPR, BREF), metody wyznaczania ilości gnojowicy wytwarzanej na fermach oraz wymaganej pojemności zbiorników do jej gromadzenia. W niektórych metodach bilansowych stosuje się wskaźniki odnoszące się do parametrów produkcyjnych (np. liczby DJP); wartości tych wskaźników są zróżnicowane i zależą m.in. od celów, dla jakich się je wprowadza.

Ilość gnojowicy produkowanej w skali roku na fermie w Suliszewicach została obliczona wg. metody uwzględniającej zależność ilości produkowanej gnojowicy od ilości wody zużywanej na fermie na cele technologiczne. W dokumentacji przyjęto, że ilość wytwarzanej gnojowicy stanowi ok. 80% ilości wody zużytej do pojenia zwierząt i 100% wody zużytej do mycia chlewni. W obliczeniach uwzględniono wskaźniki zużycia wody na cele technologiczne podane w BREF, dane z dotychczasowych rejestrów zużycia wody na tej fermie i innych fermach o produkcji w systemie otwartym, zapotrzebowanie na wodę przy docelowej obsadzie zwierząt oraz margines bezpieczeństwa wynikający z dobrostanu zwierząt. W przypadku fermy istniejącej, w której prowadzony jest monitoring i rejestracja ilości wody pobieranej lub wykorzystywanej na cele technologiczne, jest to metoda pozwalająca na ustalenie wiarygodnych danych o ilości wytwarzanej gnojowicy i w konsekwencji także wymaganej dla fermy pojemności zbiorników magazynowych.

Z informacji podanych w dokumentacji wynika, że na fermie w Suliszewicach roczne zużycie wody na potrzeby pojenia zwierząt docelowo może wynosić ok. 14960 m³/rok, natomiast na potrzeby mycia chlewni – 57 m³/rok. Przy przyjętych w dokumentacji założeniach ilość wytwarzanej gnojowicy wyniesie ok. 12 025 m³/rok. Ta ilość gnojowicy została podana w pozwoleniu, jako jeden z parametrów produkcyjnych przedmiotowych instalacji.

Przy łącznej zdolności magazynowania gnojowicy na tej fermie, wynoszącej 7211 m³, ilość gnojowicy, która mogłaby być wytwarzana w okresie roku, z zapewnieniem możliwości jej magazynowania przez okres 6 miesięcy, wynosi ponad 14000m³.

Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć” podnosi w odwołaniu, że pojemność zbiorników do magazynowania gnojowicy na tej fermie jest zbyt mała w stosunku do ilości wytwarzanej gnojowicy. Ilość tę PZS oblicza uwzględniając wskaźnik podany w Kodeksie Dobrej Praktyki Rolniczej (10 m³ gnojowicy/DJP). Jednakże KDPR nie jest dokumentem obowiązującym. Jest to zbiór zasad, porad i zaleceń, których przestrzeganie jest dobrowolne.

W przypadku fermy, w której prowadzony jest monitoring i rejestracja ilości wody wykorzystywanej na cele technologiczne, za prawidłowe należy uznać określanie ilości produkowanej gnojowicy przy uwzględnieniu rzeczywistych danych uzyskanych z monitoringu, natomiast w przypadku planowanej zmiany systemu produkcji na fermie – także przy uwzględnieniu danych pomiarowych z innych ferm o podobnej skali produkcji, działających w tym samym systemie.

Co do podniesionej w odwołaniu kwestii prawidłowości określenia łącznej pojemności magazynowej zbiorników na gnojowicę funkcjonujących na fermie należy stwierdzić, że wybudowanie na tej fermie dwóch nowych żelbetowych zbiorników o łącznej pojemności 4200 m³ jest faktem potwierdzonym przez pełnomocnika Spółki „PRIMA”, Pana Piotra Pogodzińskiego, w piśmie z dnia 28.02.2007 r. Z pisma tego wynika także, że Spółka zakończyła wszystkie prace remontowo-budowlane w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 26.10.2005 r. (obejmujące m.in. wybudowanie zbiorników na gnojowicę), co zostało potwierdzone w decyzji Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego z Łobza z dnia 22.12.2006 r. W związku z powyższym nie można podzielić zarzutów sformułowanych w odwołaniu w tym zakresie.

Organ odwoławczy ma jednak zastrzeżenia do treści pkt V.1.2., pkt V.4, pkt VI. 4, pkt VI.5, pkt VII ppkt 1 i 2, pkt VIII oraz pkt IX ppkt 3 zaskarżonej decyzji.

Odnosnie do pkt V.1.2 należy stwierdzić, że jest on zbędny, dlatego też uchylono decyzję w tym punkcie i umorzono postępowanie organu pierwszej instancji w zakresie, którego ten punkt dotyczy. W pozwoleniu niepotrzebnie określono bowiem wielkość dopuszczalnej emisji z procesu spalania paliw w instalacji energetycznej o mocy 40 KW, wykorzystywanej do ogrzewania części socjalnej i biurowej dla pracowników.

Instalacja energetyczna takiej mocy nie wymaga pozwolenia zintegrowanego, ponieważ rozmiar działalności w niej prowadzonej nie przekracza kryteriów określonych dla tego rodzaju instalacji w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości. Instalacja ta nie jest także powiązana technologicznie z wymagającą pozwolenia zintegrowanego instalacją do chowu lub hodowli zwierząt.

Wprawdzie w obecnym stanie prawnym - stosownie do art. 203 ust. 3 ustawy – P.o.s., na wniosek prowadzącego instalację pozwoleniem zintegrowanym można objąć instalacje niewymagające pozwolenia zintegrowanego położone na terenie tego samego zakładu, co instalacja wymagająca takiego pozwolenia, ale zasada ta dotyczy instalacji, które wymagają pozwolenia. Natomiast instalacja energetyczna, o której mowa w pkt V.1.2 zaskarżonego pozwolenia posiada łączną nominalną moc cieplną mniejszą od 1 MW, a więc nie tylko nie wymaga pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, ale także zgłoszenia.

Niniejszą decyzją organ odwoławczy uchyla również punkty VI. 4, VI.5, podpunkty 1 i 2 w punkcie VII oraz podpunkt 3 w punkcie IX zaskarżonej decyzji - ponieważ dotyczą one obowiązków wynikających bezpośrednio z przepisów prawa, o których nie rozstrzyga się w indywidualnych aktach administracyjnych - i umarza postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie.

Wymagania odnośnie do prowadzenia, udostępniania i przechowywania ilościowej i jakościowej ewidencji odpadów, ze wskazaniem odpowiednich dokumentów, zostały szczegółowo określone w art. 36 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zmianami), natomiast odnośnie do przekazywania marszałkowi województwa zbiorczego zestawienia danych o rodzajach i ilości odpadów oraz o sposobach gospodarowania nimi – w art. 37 tej ustawy. Na marginesie należy nadmienić, że w obecnym stanie prawnym sprawa wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów uregulowana jest w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 r. (Dz. U. Nr 30, poz. 213). Większość obowiązków, o których mowa w pkt IX ppkt 3 decyzji wynika także z ustawy o odpadach (art. 25, 36 i 63), natomiast kwestia wymagań i odpowiedzialności w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy jest regulowana nie w trybie przepisów ochrony środowiska, lecz przepisów prawa pracy. Za zbędne uznano także zamieszczanie w tym punkcie decyzji zobowiązania do przestrzegania „ogólnych wymagań związanych z ochroną środowiska” przy transporcie odpadów. Z akt sprawy wynika bowiem, że odpady wytwarzane na terenie fermy nie będą transportowane przez podmiot prowadzący tę fermę. Zgodnie z ustaleniami punktu V.3.2. decyzji odpady wytwarzane na fermie będą odbierane i transportowane przez inne podmioty, w tym specjalistyczne firmy, w celu ich przekazania do posiadaczy odpadów prowadzących działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.

Nie należy także rozstrzygać w decyzji o obowiązkach dotyczących prowadzenia pomiarów hałasu, wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących. Podane w decyzji wymagania odnośnie do częstotliwości prowadzenia tych pomiarów zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz.U. Nr 283, poz. 2842), natomiast obowiązek przedkładania właściwemu organowi ochrony środowiska wyników wykonywanych pomiarów hałasu wynika z art. 149 ust. 1 ustawy – P.o.ś. oraz § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia, przekazywanych właściwym organom ochrony środowiska oraz terminu i sposobów ich prezentacji (Dz.U. Nr 59, poz. 529).

W tym miejscu organ odwoławczy chciałby sformułować ogólną uwagę dotyczącą zbędnego powtarzania w orzeczeniu decyzji obowiązków wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących. Obligatoryjne wymagania ciążące z mocy prawa na podmiocie prowadzącym instalację nie mogą bowiem stanowić przedmiotu rozstrzygnięcia organu administracji w decyzji. O istnieniu takich obowiązków można natomiast nadmienić w uzasadnieniu do decyzji. Obowiązki te winny być egzekwowane w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zmianami).

Wyjaśnić także należy powody uchylecia punktu V.4 zaskarżonej decyzji. W myśl przepisów art. 232 ust. 1 pkt 1 i 233 ust. 1 pkt 1 ustawy – P.o.ś. – obowiązujących w dacie wszczęcia postępowania w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do chowu lub hodowli trzody chlewnej eksploatowanych na przedmiotowej fermie - wniosek o wydanie pozwolenia powinien zawierać, a pozwolenie powinno określać, rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla pory dnia i nocy. Rozkład ten powinien być odniesiony do jednej doby, a nie całego roku kalendarzowego, co wynika stąd, że dopuszczalny poziom dźwięku w środowisku odnosi się do jednej doby, z podziałem na porę dnia i porę nocy. W obecnym stanie prawnym odpowiednie przepisy ustawy – P.o.ś. także wymagają, aby zarówno wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego, jak i samo pozwolenie, zawierały ustalenia w zakresie rozkładu czasu pracy źródeł hałasu dla doby. Powinny być to przy tym źródła hałasu wchodzące w skład

wymagających pozwolenia zintegrowanego instalacji do chowu lub hodowli trzody chlewnej. Dlatego też, orzekając w tym zakresie, wprowadzono odpowiednie zmiany w pkt V.4 ppkt 1 zaskarżonej decyzji. Dokonano także zmiany w podpunktach 2 i 3 punktu V.4. tej decyzji – jednemu z podpunktów nadano prawidłowe, z merytorycznego punktu widzenia, brzmienie, natomiast z zamieszczenia drugiego w orzeczeniu decyzji - zrezygnowano. Uznano bowiem za zbędne orzekanie w decyzji o kwestii oddalenia od fermy najbliższej zabudowy mieszkaniowej. Informacja o fakcie, że aktualnie zabudowa taka znajduje się w odległości 375 m od strony północnej fermy w miejscowości Suliszewice, może być podana w uzasadnieniu do decyzji.

Odnosnie do treści pkt VIII zaskarżonej decyzji należy natomiast stwierdzić, że nie spełniała ona formalnych wymagań wynikających z art. 211 ust. 2 pkt 4 ustawy – P.o.ś. W punkcie decyzji dotyczącym sytuacji awaryjnych nie określono w istocie sposobów zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz nie zawarto wymogu informowania o wystąpieniu awarii. O ile pewne działania mające na celu zapobieganie występowaniu awarii zostały wymienione w pkt IX pozwolenia, to odnośnie do działań, które należy podjąć w sytuacjach awaryjnych, wskazano tylko, że mają one być zgodne z „opracowanymi na Fermie procedurami postępowania”.

Jednakże w toku postępowania odwoławczego pełnomocnik Spółki „PRIMA” poinformował organ odwoławczy, że Spółka posiada dokumenty i instrukcje, w których określone są szczegółowe procedury na wypadek wystąpienia sytuacji awaryjnych, w tym „Procedurę gotowości na wypadek awarii środowiskowych i reagowania na awarie”, „Instrukcję postępowania na wypadek awarii środowiskowych”, „Instrukcję wczesnego ostrzegania przed niebezpieczeństwem wybuchu choroby” oraz „Procedurę postępowania przy zwalczaniu chorób epidemicznych świń zwalczanych z urzędu”. W związku z tym niniejszą decyzją uzupełniono zaskarżone pozwolenie, przywołując stosowne dokumenty oraz dodając wymóg informowania odpowiednich organów o wystąpieniu awarii.

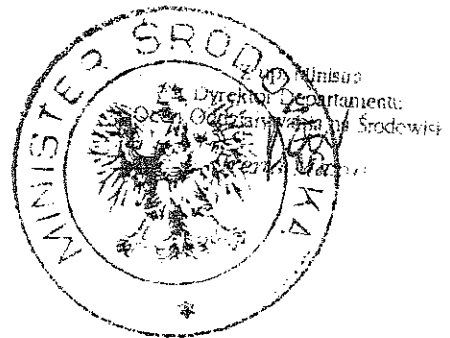
Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji.

Strona może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Ministra Środowiska, w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszej decyzji.

Otrzymują:

1. Pan Piotr Pogodziński
reprezentujący Spółkę „PRIMA”
2. Pani Anna Roggenbuck
reprezentująca
Związek Stowarzyszeń „Polska Zielona Sieć”
3. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej
w Szczecinie
4. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki
Wydział Środowiska i Rolnictwa
w Szczecinie
5. WIOŚ w Szczecinie



*Niniejsza dec. jest ostateczna,
Skarga na tę decyzję nie
sposobna do MS.
dat. 27.08.2017.*